

dende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C. Sp. 539 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Det foreliggende Lovforslag falder, som ærede Medlemmer ville se, i to Dele. Den ene Del gaar ud paa Ændringer i og Tillæg til de nugældende Bestemmelser om den kommunale Beskatning, medens den anden Del indeholder et Forslag om et fast aarligt Statstilskud til Kommunerne. Hvad nu den første Part angaar, Ændringerne i de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, har Spørgsmaalet herom jo foreligget gennem en lang Aarrække. Længe har der hersket et almindeligt Ønske om en Reform paa dette Omraade inden for Kommunalbestyrelserne. Man vil i dette Forslag først træffe en Række Bestemmelser, hvorom der har været Enighed mellem de to høje Ting, en Enighed, som, hvis Bestemmelserne havde foreligget alene og ikke i Forbindelse med andre Bestemmelser, sikkert vilde have medført, at Forslaget for længst var blevet ophøjet til Lov. Til denne Gruppe af Ændringer høre Paragrafferne 1—6, som omhandle Paaligning af Skat til Opholdskommunen og indføre en Række Ændringer i de nu bestaaende Regler derfor. Her møder os navnlig Spørgsmaalet om Varigheden af det Ophold i Kommunen, som betinger Skattepligten. Den nugældende Termin er 4 Maaneder, den er i Lovforslaget nedsat til 3. Betydningen ligger ikke saa meget deri, at den er en Maaned kortere, men derimod i Tilføjelsen: „for saa vidt det ikke er en Fortsættelse af et tidligere skattepligtigt Ophold i samme Kommune“. Forholdet er nemlig det, at det ved en Højesteretsdom fra 70erne — for nylig har Højesteret for ørrigt haft Lejlighed til at afsige en Dom om det samme Spørgsmaal og med samme Resultat — er fastslaaet, at Udløbet af hvert Skatteaar afklipper Opholdet for den enkelte Skatteyder, saaledes at 4 Maaneders fast Ophold i en Kommune skal regnes fra hvert nyt paabegyndt Skatteaar. Denne Bestemmelse har navnlig for Købstadkommunerne haft meget store Ulemper. April Flyttedag falder jo i Slutningen af den 4de Maaned; enhver Skatteyder, der til April Flyttedag flytter bort fra Købstaden, for Eksempel hvad der jo nu er almindeligt,

ud til et nærliggende Landsogn, hvor vedkommende har opført sig en Villa, bliver, skønt han maaské har levet i 20—30 Aar i Kommunen, for det første fritaget for at svare Skat for April Fjerdingaar, uagtet det hedder i Loven om den kommunale Beskatning, at man er pligtig til at svare Skat, naar man har paabegyndt Opholdet i et Fjerdingaar, men han bliver dernæst tillige berettiget til at fordre sin Skat for Januar Kvartal tilbagebetalt, hvis den er erlagt, saaledes at Kommunen ved enhver Fraflytning til April Flyttedag mister Skat for et Halvaar. Dette vil blive forhindret ved den nu optagne Bestemmelse, som lyder saaledes: „medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold samme Sted.“ Endelig giver § 4 Adgang til særlig Ansættelse af den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning bliver skattepligtig, en Ting, der ogsaa vil have ret væsentlig Betydning for Kommunerne. Naar man nu for Tiden tilflytter en Kommune i Begyndelsen af Januar, er Skatteligningen lagt, og man vil ikke kunne blive ansat i Skat før fra Juli Kvartal. Flytter man til en Landkommune, hvor der ofte ikke anvendes Tillægsligning fra første Juli, vil man være fritaget for kommunal Skat et helt Aar. Her foreslaas — og det er et Forslag, der ogsaa tidligere har samlet begge Ting om sig — at Kommunalbestyrelsen til enhver Tid af Aaret kan sætte den ny Skatteborger i Skat, naar han blot har opholdt sig 3 Maaneder i Kommunen. Til samme Gruppe af Ændringer, som have vundet Bifald og Tilslutning fra begge Tingene, høre Paragrafferne 16—20 og 27—29. De første af disse angaa Beskatningen af Aktieselskaber. Denne Sag har jo gennem mange Aar været Genstand for meget stærke og vægtige Ønsker fra Kommunernes Side. Mere og mere er det blevet Brug at oprette Aktieselskaber. Ikke blot dannes der ny Forretninger i Form af Aktieselskaber, af hvilke Kommunerne kun faa en meget ringe kommunal Skat, men ofte er det saaledes, at gamle Forretninger i Byen, altsaa Forretninger, hvis Indehavere gennem en Aarrække have været betydelige Skatteydere til Kommunen, omformes til Aktieselskaber, hvorefter den kommunale Skat for vedkommende Direktør, det er den tidligere Ejer, væsentlig maa nedsættes. Skønt det særlig er fra Købstadkommunerne, at Ønskerne om kommunal Skat paa Aktieselskaber have lydt og stadig lydt stærkere og kraftigere, har en saadan Bestemmelse selvfølgelig ogsaa sin